

Inmiddels hebben zich enkele waarnemers gemeld om binnen dit prachtige en rijke leefgebied de amfibieën te gaan monitoren. Zij gaan de komende jaren een zeer interessante periode tegemoet. Naast de vroegmeesterpad zullen ook andere soorten kunnen profiteren van de uitbreiding van het aantal

poelen. Het zal interessant zijn om te zien hoe de kolonisatie van die nieuwe poelen geschiedt.

Ik wens Jo Bindels, Eric Theunissen, Marlies Consten, Mevr. Kamzol, A. Feinaut en Jeroen Hensgens dan ook zeer veel succes bij het monitoren.

MONITOREN VAN JUVENIELTJES

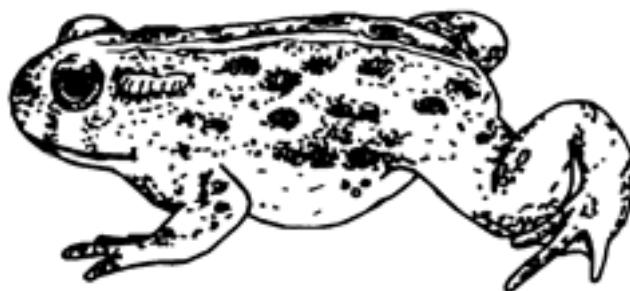
Wie de handleiding grondig heeft doorgelezen is het wel eens tegengekomen: het zoeken van juvenieltjes als inventarisatiemethode. Bij nadere bestudering van de telformulieren blijkt dat maar heel weinig mensen ook daadwerkelijk gebruik maken van deze methode. Ten onrechte, zoals hieronder blijkt.

Dit jaar hebben we voor het Meetnet Amfibieën een methode opgesteld om de telgebieden te beschrijven. Deze beschrijvingen worden gebruikt voor de trendanalyses. Om de praktische kanten van de methode in het veld uit te proberen hebben Annie Zuiderwijk en ik in de maand juli drie totaal verschillende telgebieden bezocht: een bosheidegebied op zandgrond, een recreatiegebied in een kleipolder en een duingebied. Tijdens het beschrijven van de verschillende wateren viel het ons op hoeveel pas gemetamorfoseerde kikkers en padjes er te vinden waren. Bij sommige wateren waren het er soms zelfs zo veel, dat we ons nauwelijks konden verroeren zonder enkele van deze centimeter grote beestjes te vertrappen.

Langs de wateren zagen we juvenieltjes van gewone pad, rugstreeppad, heikikker en bruine kikker. Wat erg opviel was het grootte verschil tussen de (rugstreep)padjes en de kikkers, waarbij de eerste duidelijk een slag kleiner waren. Omdat de diertjes zich allemaal nog langs en op de oever van het water ophielden leek de conclusie gerechtvaardigd dat ze ook daadwerkelijk uit dat betreffende water gekropen zijn. De geringe grootte en nog heel gladde rughuid gaf de indruk dat dit nog kort ervoor moet zijn gebeurd. Iets verder van het water vandaan werden ook juveniele kikkers en padjes gevonden, deze waren al duidelijk iets gegroeid en hadden een ruwere rughuid. Van deze diertje is het natuurlijk lang niet altijd duidelijk in welk water ze ter wereld zijn gekomen.

Het bezoek aan de duinen was een bezoek aan mijn eigen telgebied in de Amsterdamse

Waterleidingduinen. Groot was mijn verbazing dat we hier op twee nieuwe locaties ook juvenieltjes van de rugstreeppad vonden. Na enig speurwerk konden we ook nog wat larven ontdekken. En dat terwijl ik dit voorjaar op twee goede koor-avonden van de rugstreeppad was wezen luisteren en op beide locaties niets had gehoord!

Tijdens veldbezoeken in de maand augustus vonden we ook op veel plaatsen juveniele groene kikkers. Ook daarvan laten de jonge dieren zich goed tellen.

Een bezoek aan je telgebied in de periode dat de pas gemetamorfoseerde dieren het land op komen kan dus zeer de moeite waard zijn. Het op deze manier inventariseren vraagt niet veel tijd en moeite. Je loopt eenvoudigweg overdag langs de oever van het water en speurt op de grens van nat en droog goed naar kleine huppende dingentjes. Als de wateren in je gebied dicht bij elkaar liggen, zoek dan vooral dicht langs de oever om enige zekerheid te hebben waar de kleine diertjes vandaan komen. Als je niet zeker weet uit welk water de juvenieltjes vandaan komen, vermeldt ze dan bij de opmerkingen op het telformulier.

Het zoeken naar juvenieltjes is een goede aanvulling op het 'normale' inventarisatiewerk. Vooropgesteld dat je paar scherpe ogen of een goede bril meeneemt en vooral op je tenen kunt lopen. En, ook heel belangrijk, het is heel erg leuk. (AG)

